

РЕШЕНИЕ

№ 1111

гр. София, 22.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 01.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **5770** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс / АПК/.

Образувано е по жалба на В. Т. П. от [населено място], подадена чрез адв.Н. К. от В., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗППАМ/ № 21-0906-00134/18.04.2021г. на Началник група в Сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР - Л., с която на спрямо жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка по чл. 171 т.1 б.“б“ от ЗДвП – временно отнемане на СУМПС на водача до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца. Иска се отмяната на заповедта с доводи за допуснато нарушение на материалния закон и съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Твърди се, че е сгрешена правната квалификация в обжалвания акт, което обосновава незаконосъобразността му.

В проведените две открити съдебни заседания, жалбоподателят, призован чрез адв.К., не се явява, не се явява и адв.К..

Ответникът, редовно уведомен не се явява и представлява. В писмо № 30-60000-12862/25.1.2021г., с което се представя административната преписка по издаване на оспорения акт, в зависимост от изхода на спора, се претендира юрисконсултско възнаграждение.

Като съобрази приетите по делото доказателства, становищата на страните и

приложимия закон и след служебна проверка на оспорения индивидуален административен акт за валидност и законосъобразност на всички основания по чл. 146 от АПК, съдът намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Заповедта е връчена на жалбоподателя срещу разписка на 25.05.2021г. Жалбата е подадена чрез пощенски оператор на 01.06.2021г. (в Административен съд [населено място]), в рамките на законния 14-дневен срок за съдебно обжалване, от активно легитимирана страна и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Със съставен срещу жалбоподателя Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/№ 401404/18.04.2021г. е установено, че на 18.04.2021г. в 18:20ч. в [населено място], ул.К. Имеретински, с посока на движение към [жк], жалбоподателят като водач на автомобил м. Рено К. с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на В. С. Е., ЕИК:20059826 , отказал да му бъде извършена проверка за употреба на наркотични вещества или техни аналози с техническо средство Дрегер Д. Тест 5000 с фабр. № ARJM 0035 за наличие на наркотични вещества и техните аналози. На водача е издаден талон за медицинско изследване № 0038062, за да даде кръв в С. Л., но жалбоподателят, макар че подписал талона за медицинско изследване не се явил за даване на кръвна проба, като вписал отказа си в талона .

В АУАН деянието е квалифицирано като нарушение на чл. 174 ал.3 пр.2 ЗДвП. При съставянето на акта е иззето СУМПС на жалбоподателя. Жалбоподателят подписал акта без възражения и получил препис от него.

От съставения АУАН и приложените писмени доказателства се установява, че жалбоподателят е управлявал посочения автомобил на 18.04.2021г. в 18:20ч. и в качеството си на водач е отказал да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на наркотични вещества, както и отказал да даде кръв и урина за лабораторно изследване в С. - П., в нарушение на чл. 174 ал.3 ЗДвП. При отказа на жалбоподателя е издадена и оспорената заповед за прилагане на ПАМ, с правно основание чл. 171 т.1 б. „б“ от ЗДвП, с която спрямо него е приложена принудителна административна мярка временно отнемане на свидетелството за управление на МПС на водача, до решаване на въпроса за отговорността му, но не повече от 18 месеца.

Съгласно чл. 171 т.1 б. „б“ от ЗДвП за осигуряване безопасността на движението по пътищата и преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка – временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който откаже да бъде проверен с техническо средство за употреба на наркотични вещества или да даде биологични проби за химико-токсикологично лабораторно изследване.

В случая, при проверката на 18.04.2021г., жалбоподателят е отказал да бъде изпробван с техническо средство и е отказал да даде биологична проба за такава изследване, т.е. налице е отказ на водача и в двете цитирани хипотези.

Въз основа на съставения АУАН е издадено НП № 21-0906-000341/28.04.2021г. на Началник група в Сектор ПП при ОД на МВР – Л., с което на жалбоподателя са

наложени административни наказания на основание чл. 174 ал.3 пр.2 ЗДвП. Видно от справката по делото НП е връчено на жалбоподателя на 25.05.2021г.

С оглед на изложеното съдът намира, че в случая са налице материално-правните предпоставки за прилагането на принудителната административна мярка, а именно жалбоподателят, като водач на МПС, е отказал да бъде изпробван с техническо средство за употреба на наркотични вещества и отказал да даде биологични проби за химико-токсикологично изследване.

Приложената принудителна административна мярка е временна, с превантивен и преустановителен характер и се прилага с цел осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения, под прекратително условие – до решаване въпроса за отговорността и е ограничена до определен срок – не повече от 18 месеца.

Целите на мярката са постигане на дисциплиниращ по отношение на водача ефект, както и фактически да се възпрепятства управлението на МПС, с цел преустановяване на нарушението и то временно – до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца, което е съобразено в оспорената заповед.

Съгласно чл. 172 ал.1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171 т.1 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. По силата на чл. 172 ал.2 т.3 от ЗДвП, налагането на ПАМ се извършва чрез отнемането на документите по чл. 165, ал. 2, т. 2 от ЗДвП, свързани с управлението на МПС. Съгласно чл. 172 ал.3 от ЗДвП в случаите на чл. 171 т.1 б. „б“ от ЗДвП със съставянето на акта за административно нарушение се изземва СУМПС, както е и в настоящия случай.

Заповедта е издадена от Началник група в Сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР – Л., който е оправомощен със Заповед № 295з-805/25.04.2017г. на Директора на ОД на МВР – Л., да издава мотивирани заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по чл. 171 т.1 от ЗДвП на цялата територия, обслужвана от ОД на МВР - Л..

Мотивирана е със съставения АУАН, чието съдържание е възпроизведено в мотивите на заповедта като фактическо основание. Последното обосновава издаването на заповедта с правно основание по чл. 171 т.1 б. „б“ от ЗДвП за временно отнемане на свидетелството за управление на МПС на жалбоподателя, поради отказа на водача да бъде изпробван за употребата на наркотични вещества с техническо средство и да даде биологична проба за медицинско изследване. Съдържанието на заповедта позволява да се разбере правното и фактическо основание за прилагане на принудителната административна мярка, вида, срока и условието на действието ѝ и в този смисъл е мотивирана, а обосноваващите я факти и обстоятелства са доказани с приложените по делото доказателства.

Налице са правните и фактически основания за прилагане на ПАМ – отказ на водач на МПС да му бъде извършена проверка с техническо средство за употреба на наркотични вещества и не изпълнява предписание за химикотехнологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества, налице е и преследваната от закона цел - преустановяване на нарушението. Мярката е

временна, под прекратително условие, ограничено с определен максимален срок – 18 месеца, което е законосъобразно определено.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в рамките на правомощията му, в необходимата писмена форма, съдържаща правните и фактически основания за издаването ѝ, при липса на съществени процесуални нарушения, в съответствие с материалния закон и целта му, поради което е законосъобразна.

С оглед изложените съображения, жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

В производството ответникът не е представляван от юрисконсулт, поради което претенцията му за заплащане на юрисконсултско възнаграждение е неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 172 ал.2 от АПК съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Т. П. от [населено място], подадена чрез адв.Н. К. от В., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна ярка /ЗППАМ/ № 21-0906-00134/18.04.2021г. на Началник група в Сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР – Л., с която на жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка по чл. 171 т.1 б.“б“ от ЗДвП – временно отнемане на СУМПС на водача до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ :